

Litt om fiskarlivet i svundne tider.

Dersom jeg skulde ha skrevet om livet fra seilbåtenes tid, da har det nok kommet til å blitt spaltelange artikler, men jeg innskrenker meg til å skrive kort for å spare plass i bladet.

Jeg har vært med og drevet fiske fra min tidligste ungdom, først på åpne nordlandsbåter, deretter på listerbåter. Også noen av sistnemnte var prektige båter, seilte lett og var lett å manøvrere i trange hamner og farvatn likesom de også kunne greie seg på åpne havet sjølv om det blåste kuling.

Som juksebåter på Finnmark var de best egnet på grunn av sinn letthet. Til linedrift var de også fortrinlig. Noen fiskere brukte slik opptil 2 dorryer etter som de var dregtige til. Alle listerbåter var ikke like store. De beste av dem var de kjente «Vefsningene», for de hadde en svær bæreevne på grunn av sin djupn og breidde, og tålte såleis en masse segl. Men så «drefsa» de og så mye især under bidevind.

Jeg reiste i flere år som mann med listerbåter av forskjellige typer — like til den tid da de forsvant for godt på alle fiskefelter her nord.

Deretter hamna jeg ombord i en ny Saltværingsskøyte fra distriktet. Det var et prektig farty på 46 fot. Vi var 8 manns besetning ombord og brukte 3 dorryer og stasjonerte som regel i Berlevåg. Det var gode seglere disse store klaverte skøytene, og de var gode på alle «bauer» som en sier. Og så lenge en kunne føre alle segl, til og med «storklyverten», da skjøt de en veldig fart. Ja, jeg har villet sett den hurtiggående motorkutter som hadde klart og gått om dem når de var fullkjørt med alle segl, især på slør bidevinn. Jeg har vært med å ligget i stilla på dem i dagevis, har vært med og seilt i storm på dem med dobbelrevet storsegl og stormklyverten tilsatt, og slik at oljeklærne ikke holdt ute for sjødrevet. Men fram kom en i all slag ver.

Jeg husker fra lofotfiskets tid før motorene kom. Da var det i stillværsdagene å boksere skøyta ut av hamna og når en fikk henne klar av skjærgaren da var det å ta inn linestampene, og så ro på dorryer helt inn på «riven indmea» innfor Stamsund, drage og sette, ro opptil skøyta igjen med fangsten og linstampan, ta inn egna lina og så avgårde igjen innover havet, sette og ro ombord igjen en mils veg, og så ta skøyta på slep og boksere henne i hamn. Selge fisken, egne ny haling til neste dag, og da var både dagen og kvelden gått med. Gjør det etter, ærede motorbåtfolk.

Jeg skal seinere skrive litt om en særlig hard tørn jeg var med og hadde på Stamsundhavet en lørdag da vi rodde ut på dorryer, og blei overfalt av syd-vest-storm med tett snødrev.

Men det blir ei anna fortelling.

Peder Skaaraas